

Πικρά τις ἀπάντησις ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ τῶν χει-
λέων τοῦ Ἀντωνίου. Ἄλλ' ἔ ἱατρὸς κατεστάλη.

— Ὁ ἄθλιος ! ἐξακολούθησεν ὁ βαρωνέτος.
Καὶ νὰ μὴ εὐρεθῇ εἰς Ἀγγλος εἰς ὅλην τὴν Ἰ-
ταλίαν νὰ τοῦ χύσῃ τὰ μυκτὰ ! Εἶνε ν' ἀρνηθῇ
τις τὴν πατρίδα του !

— Ἐλάτε τόρα, Σὶρ Ἰωάννη, εἶπεν εὐθύμως
ὁ Ἀντώνιος· δὲν πρέπει νὰ ἦσθε τόσο ἀυστηροί.
Ὁ ἔρωσ εἶνε ποτὸν μεθυστικὸν δι' ὅσους ἔχουν
εἰκοσιδύο ἔτων ἡλικίαν.

— Ὁ ἔρωσ ! εἶπε σαρκαστικῶς γελῶν ὁ βαρω-
νέτος. Μὴ χειρότερα ! Αἱ λίραι καὶ τὰ σελλίνια
τῆς κόρης ἐμέθυσαν τὸν κατεργάρον. Ὅλοι αὐτοὶ
... οἱ τυχοδιώκται Ἰταλοὶ διὰ χρήματα μόνον
νυμφεύονται.

Ὁ Ἰταλὸς ἐγένετο περιπόρφυρος κ' ἐδάγκασε
τὰ χεῖλη του. Ἴσως δὲ τὸ παρατήρησεν ὁ Ἀγ-
γλος, ἢ ἀνέκοψαν αὐτὸν οἱ ἴδιοί του λόγοι. Ἐπί-
τινας στιγμὰς ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ Ἀντωνίου,
ὅστις σταυρῶν τὰς χεῖρας ἤρειδετο ἐπὶ τοῦ κλει-
δοκυμβάλου· εἶτα δὲ, ἐνδίδων εἰς αἰφνιδίον τινα
ὄρμη, ἔτεινεν ὁ Σὶρ Ἰωάννης τὴν χεῖρα πρὸς τὸν
ἱατρὸν καὶ τῷ εἶπεν εὐγενῶς, καὶ ἀπεριστρόφως :

— Ἐκαμα πολὺ κακὰ νὰ προσθάλω τὰ αἰ-
σθήματά σας. Συγχωρήσατέ με, σὰς παρακαλῶ.
Δὲν τὸ ἤθελα. Ἡ μουσὰρὰ αὐτῆ ἱστορία μ' ἐτά-
ραξε πολὺ. Ὁμολογῶ ὅτι ἀποστρέφομαι φοβερὰ
τὰ συνοικέσια μὲ ξένους. Ἄς ἀφήσωμεν αὐτὴν
τὴν δουλίαν· θέλετε νὰ παίζωμεν ;

Ὁ Ἀντώνιος ἐδέχθη κ' ἐκάθισαν παρὰ τὴν τρά-
πεζαν. Ἄλλ' ὁ Σὶρ Ἰωάννης ἦτο τόσο ἀφηρημέ-
νος, ὥστε ὁ ἀντίπαλός του κατέβαλεν ὑπεράνθρω-
πον ἀγῶνα, διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ κερδήσῃ. Ἦτο
δὲ μεσονύκτιον σχεδὸν, ὅτε ὁ ἱατρὸς ἀνεχώρησε
διὰ τῆς μικρᾶς κηπιάς θύρας. Ἀντὶ νὰ στραφῇ
δεξιᾶ, ἵνα τραπῇ τὴν λεωφόρον τῆς Βορδιγέρας,
ἐστράφη ἀριστερᾶ, κατέβη τὴν εἰς τὴν θάλασσαν
ἄγουσαν ἀτραπὸν, καὶ ἤρτισε νὰ περιπατῇ ἐπὶ
τοῦ αἰγιαλοῦ. Τὸ βῆμά του καίτοι βραδύτερον τοῦ
συνήθους, οὐδεμίαν κατήλεγχεν ἐσωτερικὴν τα-
ραχὴν· ἀτάραχος δ' ἐπίσης ἦτο ἡ μορφή του, ἢν
τὸ ὄχρὸν τῆς σελλίνης φέγγος περιέβαλλεν ἡρεμὸν
τινα μεγαλοπρέπειαν. Περιεπάτησεν οὕτω ἐπὶ μα-
κρὸν, εἶτα δὲ κατεκλίθη, στρέφων τὸ πρόσωπον
πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ πρωῒνον λυκῶφως ἐπα-
νεύρεν αὐτὸν οὕτω κατακεκλιμένον. Ἠγέρθη τότε,
καὶ οἶονεὶ συνοψίζων τὰ περισμάματα τοῦ μακροῦ
τοῦ βρεβασμοῦ, εἶπε μεγαλοφώνως :

— Τί σημαίνει, ἐπὶ τέλους, ἂν ἀνθρωπὸς τις
εἶνε εὐτυχὴς ἢ δυστυχὴς ; Ἀρκεῖ νὰ κάμῃ τὸ κα-
θῆκόν του καὶ νὰ ἦνε πιστὸς εἰς αὐτό ! Ζήτω
λοιπὸν ἡ Ἰταλία, ὁ πρῶτός μου καὶ τελευταῖος
ἔρωσ !

Καὶ ταῦτα λέγων κατηθύνθη πρὸς τὴν οἰκίαν
του.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔπαυσε πᾶσά του
διάθεσις πρὸς δυσθυμίαν, καὶ ἡ γαλήνη τοῦ ἡ-

θους του ἐπανῆλθεν ὅποια ἦτο κατὰ τὰς πρώτας
ἡμέρας, ὅτε τὸν ἐγνωρίσαμεν. Ἡ ἐπίσημος ἐκείνη
νυκτερινὴ μελέτη κατέβαλεν ἄρᾳ γε τὴν ἐσωτε-
ρικὴν του πάλην, ἢ τῷ ἐχορήγησε νέας δυνάμεις
ὅπως καταστείλῃ τὴν ἐκδηλώσειν αὐτῆς ; Τὸ μυ-
στήριον τοῦτο ἀφίνομεν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ
Θεοῦ.

[Ἐπαύει συνέχεια]

Ἡ ΥΨΩΣΙΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

[Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ].

Ἡ Αἴγυπτος εἶνε μία ἀπέραντος ὄασις δημι-
ουργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Νείλου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρή-
μου. Τὸ Δέλτα κυρίως εἶνε δῶρον τοῦ Νείλου, ὑ-
ψωθὲν βαθμηδὸν ἐκ τῶν ὑδάτων διὰ τῆς γινο-
μένης προσχώσεως ἐκ τῆς κατ' ἔτος καταθέσεως
τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ, ὅστις διὰ τῶν ἐτησίων
πλημμυρῶν του ἐπιδαψιλεύει ἐπὶ πᾶσαν τὴν Αἴ-
γυπτον ὄχι μόνον τὴν ἰλὺν, ἣτις γονιμοποιεῖ τὴν
γῆν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν βλάστησιν
ὑδάτα· ἐπομένως ἡ καλλιεργούμενη γῆ εἶνε πράγ-
ματι ἡ κοίτη αὐτοῦ τούτου τοῦ ποταμοῦ, ἢ κα-
τὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐρεῖα λαοὺς ἐκείνη τῆς
γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ ποταμὸς κατακλύζει κατ' ἔτος
κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεγαλειτέρας αὐτοῦ ὑ-
ψώσεως. Πέραν ταύτης εἶνε ἔρημος στεῖρα καὶ ἄ-
γονος.

Οἱ κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου, τῶν ὁποίων ὁ πλου-
τος καὶ ἡ ὑπαρξίς αὐτῆ ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ἐτη-
σίων τούτων πλημμυρῶν, ἐσπούδασαν μετὰ μεγί-
στης προσοχῆς τὴν φορὰν καὶ τὰς περιόδους αὐ-
τῶν. Ἦτο δὲ φυσικῶς ἐπόμενον νὰ ἐλκυσθῇ ἡ
προσοχὴ των εἰς τοῦτο, καὶ ὡς ἐκ τῆς περιοδι-
κῆς ἐπανόδου τῆς πλημμύρας, καὶ ὡς ἐκ τῆς κα-
νονικότητος τῶν φάσεων αὐτῆς. Οὕτω κατ' ἔτος
τὴν ἔναρξιν αὐτῆς προαγγέλλει ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ
φαινόμενον, τουτέστιν ἡ ὑψωσις ἀναφαίνεται εἰς
ὠρισμένην οὕτως εἰπεῖν, ἡμέραν ἐξακολουθεῖ ἐπὶ
χρονικὸν τι διάστημα, ἢ διάρκεια τοῦ ὁποίου εἶνε
οὐχ ἥττον ὠρισμένη, καὶ μόλις διαφέρουσα κατ'
ὀλίγας τινὰς ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα ἐπέρχεται ἡ
περίοδος τῆς ἐλαττώσεως, ἢ πρόδος καὶ τὸ τέλος
τῆς ὁποίας εἰσὶν ἐπίσης γνωσταὶ καὶ τακτικάι.
Ἡ κανονικότης αὐτῆ ἐκπλήσσει τόσο μᾶλλον, ὅ-
σῳ ὁ Νεῖλος καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν δι' Αἰγύπτου
ρῶν οὐδένα ἄλλον συμβάλλοντα ποταμὸν δέχε-
ται, καὶ ἡ αὐξησίς του γίνεται ἄνευ φαινομένης
αἰτίας καὶ ὑπὸ οὐρανὸν ἐντελῶς γαλήνιον καὶ
καθαρόν.

Εἰς τίνα λοιπὸν αἰτίαν δύναται τοῦτο νὰ ἀπο-
δοθῇ; βεβαίως εἰς πληθώραν ὑδάτων κατὰ τὰς πη-
γὰς αὐτοῦ τε καὶ τῶν κυριωτέρων συμβαλλόντων
αὐτῷ ποταμῶν· εἰς πληθώραν ὅμως προερχομένην
ἐκ κλιματολογικῶν ἐπιπτώσεων ἀμεταβλήτου χα-
ρακτῆρος. Ἄλλὰ τίνες εἰσὶν αἱ ἐπιπτώσαι αὗται,
καὶ τίνι τρόπῳ ἐνεργοῦσι ; τοῦτο εἶνε διπλοῦν
ζήτημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ δοθῇ ἄ-

λήθης λύσις πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν πραγμα-
τικῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ τούτου καὶ τῶν δια-
φόρων συμβαλλόντων αὐτῷ ποταμῶν. Ἀφ' οὗτου ὁ-
μως αἱ μεγάλαι αὗται ἀρτηρίαι, ἡ ἔνωσις τῶν ὁ-
ποίων σχηματίζει τὸν αἰγύπτιον Νεῖλον, ἐξηρη-
νῆθησαν, καὶ ἰδίως ἀφ' οὗτου ὁ **Speke, Grand** καὶ
Baker ἀνεκάλυψαν τὰς δύο λίμνας, αἵτινες εἰσὶ
πράγματι αἱ πηγαὶ τοῦ λευκοῦ Νεῖλου, ἢ τοῦ λά-
χιστον αἱ μεγάλαι δεξαμεναὶ ἐν αἷς συγκεντροῦν-
ται τὰ ὕδατα αὐτοῦ, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν
ὅτι κατέχομεν πᾶσιν ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν
πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος. Ἐν τοσούτῳ πρὶν
προβῶμεν εἰς τοῦτο, θέλομεν ἐκθέσει τινὶ τρόπῳ
λαμβάνει χώραν ἡ ὑψωσις τοῦ Νεῖλου ἐν Αἰγύ-
πτῳ, σημειοῦντες συγχρόνως τὰς ἀκριβεῖς χρονο-
λογίας τῶν κυριωτέρων αὐτῆς φάσεων.

Ὁ αἰγύπτιος Νεῖλος ἄρχεται, ἥτοι λαμβάνει
τὸ ὄνομα τοῦτο, ὀλίγον κάτωθεν τοῦ Καρτούμ,
εἰς τὴν θέσιν ὅπου γίνεται ἡ συμβολὴ τοῦ κυανοῦ
καὶ λευκοῦ Νεῖλου (**Bahar-el-azrak** καὶ **Bahar-
el-abiak**) βέσιν οὕτω μέχρι τῆς Μεσογείου. Μεταξὺ
τῶν δύο τούτων ἄκρων γίνεται ἡ πλημμύρα, ἥτις
παρήγαγε τὸ γεωργήσιμον ἔδαφος τῆς Αἰγύπτου,
καὶ ἥτις ἐξακολουθεῖ μέχρι τοῦδε γονιμοποιούσα
αὐτό. Οὕτω παραμένον τις ἐν ὠρισμένῳ τινὶ τό-
πῳ, ἐν Καίρῳ ἐπὶ παραδείγματι, δύναται νὰ πα-
ρατηρήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκείνην τάξιν, μεθ' ἧς τὸ
φαινόμενον τοῦτο τῆς ἀνυψώσεως παρουσιάζεται.
Ἡ πρώτη ὑψωσις τοῦ ποταμοῦ συμβαίνει πράγ-
ματι ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν θερινῶν τροπῶν. Τὴν
ἐσπέραν τῆς 5[17 Ἰουνίου φαίνονται τὰ πρῶτα
ὑδατα, καὶ οἱ κάτοικοι ὀλοκλήρως τῆς Αἰγύπτου
πανηγυρίζουσι τὴν ἐμφάνισίν των διὰ δημοσίων
ἐορτῶν. Τὰ ὕδατα ταῦτα ἀναμένονται μετὰ με-
γάλης ἀνυπομονησίας, καθότι ὡς καθαρὰ καὶ δι-
αυγῆ ἐλαττοῦσι τὰς ἀκαθαρσίας τοῦ ὑπάρχοντος
ἤδη στασίμου ὕδατος, τῆς δὲ προσεγγισεῶς των
προηγῆται ἐπὶ τινας ἡμέρας πυκνὴ δρόσος καθα-
ρίζουσα τὸν ἀέρα ἐκ τῶν δλητηριαζόντων αὐτὸν
μικσμμάτων. Τὰ πρῶτα ταῦτα ὕδατα ἔρχονται
ἐκ τοῦ κυανοῦ Νεῖλου, ἡ δὲ ὑψωσις ἅπαξ ἀρξα-
μένη ἐξακολουθεῖ τακτικώτατα μέχρι τῆς 5[17
Ἰουλίου, ὅτε διὰ μιᾶς ἀναφαίνεται σπουδαία ὑ-
ψωσις προερχομένη ἐκ τοῦ λευκοῦ Νεῖλου, ὅστις
συνεισφέρει μεγαλύτερον ὄγκον ὕδατος ἢ ὁ κυ-
ανός, συγχρόνως δὲ ἡ θέα τοῦ ποταμοῦ μετα-
βάλλεται, τούτεστι ὁλοοῦται εἰς ὑπερβολὴν, καὶ
ἀπὸ τῆς 19[31 Ἰουλίου λαμβάνει χρῶμα κοκκι-
νωπὸν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ποσότητος τῆς ἰλύος
ἢν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ τὸ χρῶμα τοῦτο δια-
τηρεῖ μετὰ ταῦτα. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης τὰ
ὑδατα τοῦ Νεῖλου συνέχονται ἐντὸς τῆς κοίτης
των δι' ἰσχυρῶν προχωμάτων ἐπὶ τούτῳ κατα-
σκευαζομένων, ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς δευτέρας
ταύτης ἐξογκώσεως τῶν ὑδάτων ἡ ἐπιφάνεια τοῦ
ποταμοῦ καθίσταται ἱκανῶς ὑψηλοτέρα τῆς ἐπι-
φανείας τῆς γῆς, ἡ δὲ αὐξήσις ἐξακολουθεῖ, δι-

δεται διέξοδος εἰς τὰ ὕδατα, ἀνοιγομένων τῶν
διαφόρων διωρύγων, δι' ὧν ἡ πλημμύρα διαδίδε-
ται καθ' ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τόπου.

Κατὰ δὲ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου
ἀνοίγεται ἡ ἐν Καίρῳ διώρυξ μετὰ μεγάλης ἐπι-
σημότητος, αἱ δὲ γινόμεναι ἐορταὶ ὑπενομιζου-
σιν εἰς τὸν θεατὴν τὴν ἐπισημότητα, μεθ' ἧς ὁ
στρατηγὸς Ναπολέων κατὰ τὴν 6[18 Αὐγούστου
τοῦ 1798, ἐνασχολούμενος εἰς τὸν ὀργανισμόν
τῆς παρ' αὐτοῦ κατακτηθείσης Αἰγύπτου, ἐπανη-
γύρισε τὴν τελετὴν ταύτην.

Ἡ ὑψωσις ἐν τοσούτῳ ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ
τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἀλλ' εἶνε ὀλιγώτερον ἐπι-
σητῆ, καθότι ὁ Νεῖλος τότε ἀποτελεῖ πραγμα-
τικὴν θάλασσαν ἐκ 200 λευγῶν μήκους καὶ 4-5
πλάτους, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ αὐξάνῃ εἰμὴ
ἐλαφρῶς. Φθάνει τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς ὑψώ-
σεως του κατὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, μεθ'
ἡμέρας 100 ἀπὸ τῆς πρώτης ὑψώσεως, ἐνίοτε ὁ-
μως μετὰ τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς ἐλαττώσεως τῶν
ὑδάτων ἐπέρχεται νέα ὑψωσις, καὶ τότε ἡ πλημ-
μύρα διαρκεῖ 120 ἡμέρας. Τὴν 2[14 Ὀκτωβρίου
ἡ καὶ βραδύτερον ἐνίοτε ἄρχεται ἡ ὑποχώρησις
τῶν ὑδάτων, καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπὶ τόσον καιρὸν,
ὅσον σχεδὸν καὶ κατὰ τὴν ἀνάβασιν, μεχριστοῦ
φθάσῃ εἰς τὸ σύνθηδες σημεῖον, ὅτε ὁ ποταμὸς βέει
πλέον ἠσῦχος μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ ἀνά-
βασις ἐπανερχεται. Ἐκ τούτου οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύ-
πτιοι κατεμέτρων τὸν χρόνον καὶ τὰς γεωργικὰς
ἐργασίας των σύμφωνα μὲ τὰς διαφόρους φάσεις
τοῦ ποταμοῦ, διακροῦντες τὸ ἔτος εἰς τρεῖς πε-
ριόδους ἐξ 120 ἡμερῶν ἐκάστην. Ἡ πρώτη τού-
των, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν θερινῶν τροπῶν καὶ διαρ-
κοῦσα μέχρι τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας, ἦτο ἡ
τῆς πλημμύρας τῆς γονιμοποιούσης τὴν γῆν ἢ
δευτέρα ἀρχομένη ἀπὸ τῶν μέσων Ὀκτωβρίου, ἐ-
ποχῆς τῆς σπορᾶς τῶν καρπῶν, καὶ λήγουσα τὸν
Μάρτιον, ἦτο ἡ τῆς βλαστήσεως, τέλος ἡ τρίτη
περίοδος, ἡ τοῦ θέρους, ἀρχομένη τὸν Μάρτιον,
συνεπλήρου τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ, λήγουσα
κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς.

Μετὰ τὴν ἔλθειν τῶν φαινομένων τούτων ἐρ-
χόμεθα ἡδὴ νὰ εἰπωμέν τινα καὶ περὶ τῶν παρα-
γοῦσάν αὐτὰ αἰτιῶν καὶ τῶν λόγων, οἵτινες ἐξα-
σφαλίζουσι τὴν περιοδικὴν ἐπάνοδον αὐτῶν μετὰ
τοσαύτης ἀκριβείας.

Ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ ὀροπέδιου τῆς Ἀφρικῆς κείν-
ται δύο μεγάλαι λίμναι, αἱ **Βικτωρία Νυάνζα**,
καὶ **Ἀλβερτ Νυάνζα** ὀνομασθεῖσαι.

Αὗται εἰσὶν αἱ δύο μεγάλαι δεξαμεναὶ τῶν πη-
γῶν τοῦ Νεῖλου. Οἱ ἐπικρατοῦντες ἐκεῖ ἀνατολι-
κοὶ ἄνεμοι ὠθοῦσι πρὸς τὰ Σελήνια ὄρη τοὺς ἐκ
τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ ἀναδιδομένους ἀτμούς, οἱ
ἀτμοὶ οὗτοι, συμπυκνούμενοι καὶ καταπίπτοντες
εἰς βροχὴν ἢ χιόνια, προξενοῦσι τοσαύτην ὑγρασί-
αν, ὥστε, μολοντί αἱ χῶραι ἐκεῖναι κεῖνται ὑπὸ
τὸν Ἰσημερινόν, ὁ μέσος ὄρος τῆς θερμοκρασίας

αυτῶν οὐδέποτε υπερβαίνει τὸν τοῦ Κάιρου (24⁰). Μῆνες τινές, ἀκριβῶς ἐκεῖνοι οἱ τοῦ ἡμετέρου χειμῶνος, εἰσὶν ἐκεῖ ξηρότεροι καὶ θερμότεροι τῶν ἐπιλοιπῶν τοῦ ἔτους, καὶ κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἡ ἐπιφάνεια τῶν μεγάλων ἐκεῖνων λίμνῶν ταπεινοῦται ὀλίγον συνεπιεῖα τῆς ἐξαιτρίσεως. Ἀλλὰ περὶ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου ἀρχονται αἱ βροχαί, αἵτινες σχηματίζουσι ἀπειρίαν χειμάρρων, οἱ χειμάρροι σχηματίζουσι ποταμοὺς αὐξανομένους καὶ ἐκ τῆς τήξεως τῆς χιόνος, καὶ ἄπαντες οὗτοι οἱ ποταμοὶ ἢ οἱ πλείστοι αὐτῶν χύνονται εἰς τὰς ἄνω εἰρημένους λίμνας, αἵτινες ἐκχειλίζουσι σχηματίζουσι νέους ποταμοὺς, ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ὁ λεγόμενος λευκὸς Νεῖλος. Περὶ τὴν 12[24 Φεβρουαρίου παρατρεῖται εἰς τὸ Γονδοκόρο ὕψωσίς τις ἐλαφρά τοῦ λευκοῦ Νεῖλου, ἥτις λαμβανομένης ὑπ' ὕψιν τῆς ταχύτητος τοῦ ρεύματος, ὄφριε νὰ φανῆ εἰς τὸ Καρτοῦμ τὴν 25[7 Ἀπριλίου. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸ Γονδοκόρο μέχρι Καρτοῦμ ὁ λευκὸς Νεῖλος διέρχεται δι' ἀπειρίων ἐλῶν, τὸ πλάτος τῶν ὁπίων εἶνε ἴσον μὲ τὸ τῆς Ἀδριατικῆς, ἐμποδίζεται ἐν μέρει ὁ ροῦς αὐτοῦ τόσον ἐκ τῆς ἐφαπλώσεώς του ἐπὶ τὸσάυτης ἐπιφανείας, καθὼς καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ συμπαρασύρῃ τὰ στάσιμα καὶ ἐλώδη καταστάνατα παλαιὰ ὕδατα, ἅτινα ἐμποδίζουσι οὐσιαστικῶς τὸ ρεῦμα. Κατὰ συνέπειαν, ἀντὶ νὰ φανῶσι τὰ πρῶτα νέα ὕδατα εἰς τὸ Καρτοῦμ κατὰ τὴν 25[7 Ἀπριλίου παρουσιάζονται μόνον κατὰ τὴν 7[19 Μαΐου, ἀφοῦ προηγήθησαν αὐτῶν τὰ ἀκάθαρτα καὶ ἐλώδη ὕδατα, ἅτινα καλούμενα ὑπὸ τῶν ἐντοπίων «πράσινα ὕδατα» φθάνουσιν εἰς Κάϊρον περὶ τὴν 25[6 Ἰουνίου.

Αἱ βροχαὶ ἐντοσοῦται ἀπαξ ἀρξάμενοι εἰς τὰς περὶ τὰς λίμνας ἐκεῖνας χώρας ἐξακολουθοῦσιν ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ μῆνας, καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ λευκοῦ Νεῖλου προχωρεῖ, εἰ καὶ βραδέως κατ' ἀρχάς. Ὡς ἐκ τῶν κωλυμάτων, ἅτινα τὰ ὕδατα ἀπαντῶσιν εἰς τὸν δρόμον των.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου καιρὸν ἀρχεται καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν βροχῶν εἰς τὴν Ἀβυσσινίαν, ὅπου κεῖται ἡ λίμνη Τσάνα, ἡ δεξιομένη αὕτη τοῦ κυανοῦ Νεῖλου. Ἡ ποσὸς αὕτη ἀρχεται ὀλίγον βραδύτερον ἢ κατὰ τὰς ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν χώρας καὶ διαρκεῖ ὀλιγώτερον καιρὸν, ἀλλ' ὁ κυανοῦς Νεῖλος κατέχων διπλασίαν κλίσιν τῆς τοῦ λευκοῦ Νεῖλου καὶ περιορισμένος καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ ροῦ αὐτοῦ μεταξὺ ὑψηλῶν ὄχθων, αἵτινες συνέχουσι τὰ ὕδατα αὐτοῦ, ἐπιβραδύεται ταχύτερον καὶ ἡ ὕψωσις αὐτοῦ φαίνεται εἰς τὸ Καρτοῦμ τὴν 15[27 Ἀπριλίου, ἥτοι 22 ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ λευκοῦ Νεῖλου. Τὰ ὕδατα αὐτοῦ ῥέοντα ἐπὶ βραχυδῶν κλιτύων εἰσὶ καθαρότατα, καὶ εἶνε αὐτὰ ἐκεῖνα, ἅτινα φθάνοντα εἰς Κάϊρον περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς, προξενοῦσι τὴν πρώτην ἀνάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ μιγνύμενα μὲ τὰ παλαιὰ πρα-

σινωπὰ ὕδατα διασκεδάζουσι τὰς ἐπιβλαβεῖς ἰδιότητες αὐτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ λευκὸς Νεῖλος, κατακλύσκει τὰς ἀνωθεν τοῦ Καρτοῦμ ἀπειρούς ἐλώδεις ἐκτάσεις καὶ ἀναπληρώσας τὴν ἔνεκα τούτου ἀπόλειαν μεγάλου ὄγκου ὕδατων ἐκ τῶν ἐξακολουθουσῶν βροχῶν, εἰσέρχεται εἰς τὸ τακτικὸν ρεῦμα του καὶ ἡ ὕψωσις του γίνεται πλέον καταφανής. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὄγκος τῶν ὕδατων αὐτοῦ εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλειότερος τῶν τοῦ κυανοῦ Νεῖλου, προξενεῖ τὴν αἰφνυδίαν ἐκείνην καὶ ταχεῖαν ἀνάβασιν τοῦ αἰγυπτίου Νεῖλου, ἥτις, ὡς εἴπομεν, συμβαίνει ἐν Κάϊρῳ τὴν 5[17 Ἰουλίου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας πληροῦνται αἱ διάφοροι διώρυγες καὶ πλημμυρεῖται ἡ χώρα. Ἡ δὲ μεγάλη ποσότης τῆς ἰλύος, ἣν τὰ ὕδατα ταῦτα φέρουσι μετ' ἐκυτῶν, καὶ ἥτις δὲν κατακαθίζει ἐφόσον τὰ ρεῦματα κινοῦνται, καθιστᾷ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ κοκκινωπὰ καὶ λιπαίνει καὶ γονιμοποιεῖ τὰς κατακλυζομένας γαίας, ἐφ' ὧν ἡ ἰλὺς αὕτη κατακαθίζει διαρκούσης τῆς πλημμύρας. Αἱ γαῖαι αὗται ἐσχηματίσθησαν διὰ τοῦ τρόπου τούτου δαπάνη τῶν ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν χωρῶν, ἐξ ὧν ὁ λευκὸς Νεῖλος ἀφαιρεῖ κατ' ἔτος μεγάλους ὄγκους γῆς καὶ συμπαρασύρῃ μετ' ἐκυτοῦ.

Ἐφ' ὅσον αἱ βροχαὶ ἐξακολουθοῦσι βραγαδαίαι καὶ διαρκεῖς εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, ἡ ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ ἐξακολουθεῖ, ἡ δὲ ἐλάττωσις ἀρχεται ὡς ἐρρήθη περὶ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, ἀφοῦ αἱ βροχαὶ αὗται, χωρὶς νὰ παύσωσιν ἐντελῶς, δὲν εἶνε ὅμως πλέον ἀρετὰ ἄφθονοι, ὥστε νὰ δύνανται νὰ κρατήσωσι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ τόσον ὑψηλὰ, οὐχ ἦττον τὰ ἐξ αὐτῶν ὕδατα συγκεντρούμενα εἰς τὰς προσηρημένους λίμνας συντελοῦσι μεγάλως εἰς τὸ νὰ βραδύνωσι τὴν κατάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐπὶ τινος μῆνας ἀκόμη παρέχοντα ποσότητα τινὰ ὕδατων εἰς αὐτόν.

Ἐπομένως ἡ ἀνύψωσις τοῦ Νεῖλου ὀφείλεται πράγματι εἰς τὴν κλιματολογικὴν κατάστασιν τῆς τε Ἀβυσσινίας καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν ὀροπέδιου τῆς Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς τακτικώτατα πνέοντας ἀνατολικούς ἀνέμους, οἵτινες ὠθοῦσι τὰς ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ ἐξαιμίσεις πρὸς τὸ κεντρικὸν ὀροπέδιον τῆς Ἀφρικῆς. Πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὸ ἀμετάβλητον τῶν ὥρων τοῦ ἔτους εἰς τὰ ὑπὸ τὸν τροπικὸν ἐκεῖνα κλίματα. Εἰς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν λοιπὴν κατάστασιν τῶν χωρῶν ἐκεῖνων δυνάμεθα μόνον νὰ ἀνεύρωμεν τὰς πρωτίστας αἰτίας τοῦ παραδόξου τούτου φαινομένου τοῦ Νεῖλου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ἔμενον αἰνίγμα ἄλυτον.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 11 Ἰουλίου 1881.

I. A. ΑΓΓΛΗΣ.

Ἡ τιμιότης εἶνε βάσις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀληθῶς εὐγενεοῦς ἀνθρώπου.